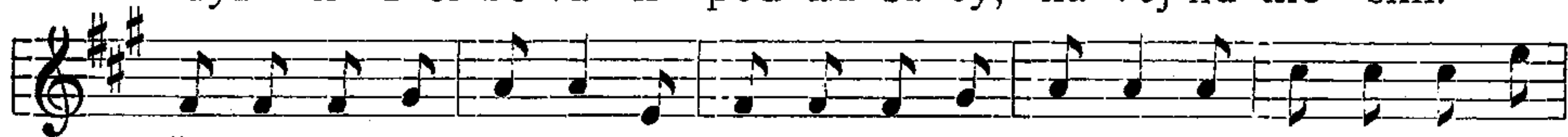

207. b)

Z Hovorán.

Sem já po-dle vo-dy, po-dle ho-ry, kú-de-lá-řův syn,
dyž mně zver-bo-va-li pod hu-sá-ry, na voj-nu mo-sím.

Ša-fá-řo-vic Na-nyn-ka, to je he-zká děv-čin-ka, tá má nožky

jak srnka, o-čka čér-né jak trn-ka.

Sem já podle vody, podle hory, kúdeľářův syn,
dyž mně zverbovali pod husary, na vojnu mosím.

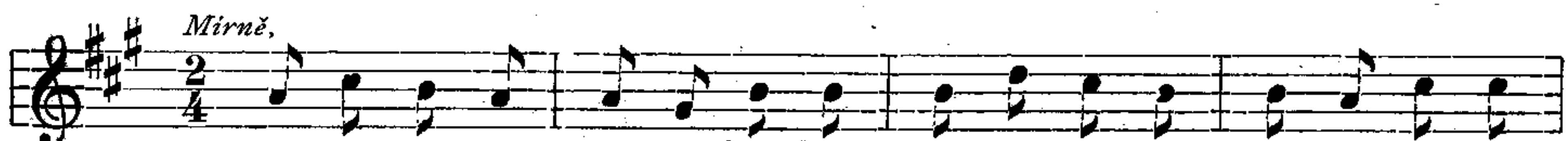
Šafářova Nanynka,
to je hezká děvčinka,
tá má nožky jak srnka,
očka černé jak trnka.

Čelo sa jí bliščí, jak by mělo byti skleněné,
tváře jako růže, bílá kůže, pysky červené,
nos nedlůhý, nekrátký,
zuby pěkně na řádky,
jak sa na mně zasměje,
všecko ve mně okřeje.

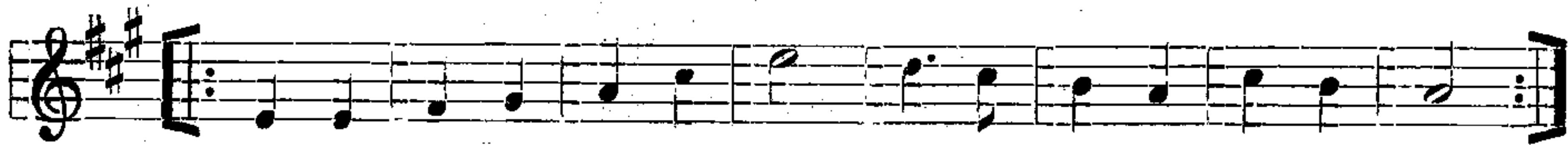
208.

Z Kostelce.

Bart. II. 73.

Náš súsed má vra-ný ko-ně, dá-va-li mu tři sta za ně,

já sem se na ně dí-vál, jak ich včé-ra raj-to-vál.

Náš súsed má vraný koně,
dávali mu tři sta za ně,
já sem sa na ně dívál,
jak ich včera rajtoval.

Kamarádi na mú věru,
já bych rači jeho céru,
tá ma nožky jak srnka,
očka černý jak trnka.

Jakživo ste neviděli,
takový děvče spanilý,
já sem se na ňu dívál;
větr í s fěrtůškem hrál.